

Stad In Opstand

Frank Boeijen

Er klinkt muziek vanachter de barricaden
Terwijl de macht wanhopig vergadert
Alles is verduisterd
In de straten van de stad

En de middenstand blindeert haar etalages
Terwijl soldaat na soldaat zich verzamelt
In het donker
Aan de rand van de stad

Dit zijn de jaren tachtig
En niet op het Plein van de Hemelse Vrede
En niet in Teheran of in Praag
Maar hier in Holland
In een stad in opstand

Zingen duizend stemmen in koor
Het lied van de wanhoop
Slaan duizend stokken op één ritme
Een bevroren nacht door

Er vallen stenen uit de hemel
Op de schilden
Van de slaven van de macht

Je hoort gejuich en loeiende sirenes
En voor wie het nog niet heeft begrepen
Je vecht tegen je eigen leger

Dit zijn de jaren tachtig
En niet op het Plein van de Hemelse Vrede
Niet in Santiago of in Warschau
Maar hier in Holland
In een stad in opstand

Zingen duizend stemmen in koor
Het lied van de wanhoop
Slaan duizend stokken op één ritme
Een bevroren nacht door

En misschien wordt deze slag verloren
In en storm van bruto geweld
Maar geen enkel volk is ooit overwonnen
Dat zich tot de laatste man verzet

Dit zijn de jaren tachtig
In een stad in opstand
Bestreden met traangas
Met het geweer in de aanslag

Verstand op oneindig
Marionetten van het gezag
Tegen een weerloze vijand
In een stad in opstand